

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/24/2019
Identifikačné číslo spisu: 6112228162
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6112228162.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: Ing. H. K., rod. D., nar. X. E. XXXX., bytom R., zastúpenej advokátskou kanceláriou Aequitas, s.r.o., so sídlom Dolná 19, Banská Bystrica, IČO: 36 628 841, proti žalovanému: PRESS GROUP, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 86, Banská Bystrica, IČO: 36 035 271, zastúpeného advokátom Mgr. Róbertom Antalom, so sídlom Ul. Kláry Jarunkovej 2, Banská Bystrica, o zaplatenie 47 968,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb/80/2013-316, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júla 2017, č. k. 41Cob/182/2016-346, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júla 2017, č. k. 41Cob/182/2016-346, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 31. augusta 2018, č. k. 63Cb/80/2013-488 a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo 4. februára 2019, č. k. 63Cb/80/2013-516 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom (v poradí druhým) z 8. apríla 2016, č. k. 63Cb/80/2013-316 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 47 968,- eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania 2 878,- eur a trovy právneho zastúpenia 6 973,04 eur.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému zaplatenia vyrovnacieho podielu patriacemu pôvodne RNDr. Y. K., ktorému zanikla v súlade s ustanovením § 113b ods. 5 Exekučného poriadku účasť v obchodnej spoločnosti žalovaného doručením exekučného príkazu č. U. dňa 17. decembra 2010 žalovanému. Žalobkyňa uzatvorila s RNDr. Y. ako postupcom dňa 22. mája 2012 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bolo postúpenie hodnoty vyrovnacieho podielu s príslušenstvom na žalobkyňu, čo postupca oznámil žalovanému ako dlžníkovi dňa 22. mája 2012.

2.1. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že rozsudkom okresného súdu z 13. júla 2007, č. k. 12C/117/2007-16 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo RNDr. Y. K. a žalobkyne odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (t. j. k 18. júlu 2007). Následne v súlade s ustanovením §

149 Občianskeho zákonníka uzavreli dňa 14. augusta 2007 Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ku ktorej uzavreli dodatok č. 1 z 1. októbra 2007 a dodatok č. 2 z 9. októbra 2009, ktorého neplatnosť v spore namietal žalovaný. Dodatkom č. 2 boli vyporiadané obchodné podiely v obchodných spoločnostiach Polygrafia Gutenberg s.r.o. a PRESS GROUP, s.r.o. tak, že tieto pripadli RNDr. Y. K., ktorý sa zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 50 765,95 eur. Predmetnú povinnosť RNDr. Y. K. voči žalobkyni uznal v notárskej zápisnici z 9. októbra 2009 spísanej notárkou JUDr. Y. F. v Banskej Bystrici, v ktorej súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku. Nakoľko RNDr. Y. K. ako povinná osoba nesplnil svoj záväzok vyplývajúci z notárskej zápisnice, žalobkyňa podala návrh na vykonanie exekúcie. V rámci exekučného konania doručil súdny exekútor JUDr. V. L. žalovanému exekučný príkaz, ktorým bol postihnutý obchodný podiel povinného v obchodnej spoločnosti žalovaného. Doručením exekučného príkazu žalovanému zanikla RNDr. Y. K. účasť v obchodnej spoločnosti žalovaného, čo bolo deklarované uznesením okresného súdu z 5. apríla 2011, č. k. 26Exre/297/2010-353, ktorým bolo rozhodnuté o výmaze RNDr. Y. K. ako spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného. V dôsledku zániku účasti v obchodnej spoločnosti žalovaného, vznikol RNDr. Y. K. ako bývalému spoločníkovi nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu s poukazom na znenie § 61 ods. 2 v spojení s § 150 ods. 2 Obchodného zákonníka v nadväznosti na účtovnú súvahu žalovaného za rok 2009. Dňa 22. mája 2012 uzatvoril RNDr. Y. K. ako postupca so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bola pohľadávka postupcu na vyrovnací podiel voči obchodnej spoločnosti žalovaného vo výške 47 968,- eur s príslušenstvom. Toho istého dňa oznámil postupca žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobkyňu a od doručenia tohto oznámenia bol žalovaný povinný vyplatiť nárok na vyrovnací podiel žalobkyni ako svojmu novému veriteľovi.

2.2. Okresný súd ďalej poukázal na to, že viazaný právnym názorom odvolacieho súdu posudzoval platnosť, resp. neplatnosť dodatku č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a uviedol, že predmetom uvedeného dodatku č. 2 bolo vyporiadanie nadobudnutých obchodných podielov RNDr. Y. K. počas trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v obchodných spoločnostiach Polygrafia Gutenberg, s.r.o. a PRESS GROUP, s.r.o., pričom veľkosť jeho obchodného podielu v každej z nich bola 25 % z celkového základného imania. Ocenenie obchodného podielu v spoločnosti Polygrafia Gutenberg, s.r.o. bolo vykonané v súlade so súvahou spoločnosti Polygrafia Gutenberg, s.r.o. k 31. decembru 2008 a jeho hodnota činila 47 508,80 eur a v spoločnosti PRESS GROUP, s.r.o. bolo vykonané ocenenie tohto podielu v súlade so súvahou spoločnosti PRESS GROUP, s.r.o. k 31. decembru 2008 a jeho hodnota predstavovala 54 023,10 eur. Výlučným vlastníkom obchodných podielov sa stal RNDr. Y. K., ktorý bol zároveň povinný vyplatiť žalobkyni sumu 50 765,95 eur rovnajúcu sa jednej polovici hodnoty obchodných podielov špecifikovaných v dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov v znení dodatkov č. 1 a 2.

2.3. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka prevod obchodného podielu sa môže uskutočniť odplatne alebo bezodplatne. Do úvahy prichádza aj zámena obchodných podielov. Vzhľadom na to, že Obchodný zákonník neobsahuje špeciálne ustanovenia o zámennej zmluve, v prípade zámeny obchodných podielov treba primerane použiť ustanovenie § 611 Občianskeho zákonníka, ale i v tomto prípade musia byť splnené osobitné podmienky uvedené v ustanovení § 115 ods. 3 Obchodného zákonníka. Potom každá zo strán sa považuje ohľadne vecí, ktoré výmenou dáva za predávajúcu stranu a ohľadne vecí, ktoré výmenou prijíma za kupujúcu stranu. Prevodom časti obchodného podielu RNDr. Y. K. a celého obchodného podielu žalobkyne v spoločnosti Polygrafia Gutenberg, s.r.o. na Mgr. H. K. a Ing. H. Y. došlo k zníženiu hodnoty majetku RNDr. Y. K. a žalobkyne. Ich majetok sa však súčasne zvýšil o obchodný podiel v obchodnej spoločnosti žalovaného, ktorý nadobudol RNDr. Y. K. od Mgr. H. K. a Ing. H. Y.. Okresný súd mal potom za to, že i napriek citácii o bezodplatnosti prevodu v zmluvách o prevode časti obchodných podielov spoločníkov týchto spoločností na nadobúdateľov, nemožno považovať prevod týchto podielov za bezodplatný, lebo ich vzájomným uzatvorením v rovnaký deň získali prevádzajúci spoločníci zároveň majetkovú účasť v druhej spoločnosti. Keďže obe zmluvy o prevode časti obchodných podielov boli uzavreté spoločníkmi týchto spoločností dňa 13. júna 2007, treba ponímať tieto zmluvy ako zmluvu o zámene obchodných podielov a nie za darovaciu zmluvu tak ako to uvádzal žalovaný vo svojich vyjadreniach, ktorá nemôže byť predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie odplatnosť prevodu obchodných podielov vyvodzoval z toho, že RNDr. Y. K. a žalobkyňa nadobudli obchodný

podiel v spoločnosti Polygrafia Guttenberg s.r.o. za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže do uvedenej spoločnosti vložili svoje vklady pri jej založení, prípadne po vzniku z prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom prevodom časti alebo celého obchodného podielu týmito prevodcami zároveň RNDr. Y. K. nadobudol obchodný podiel v obchodnej spoločnosti žalovaného na základe zmluvy o prevode obchodného podielu od Mgr. H. K. a Ing. H. Y., preto i hodnota tohto nadobudnutého obchodného podielu RNDr. Y. K. patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, lebo k prevodu týchto obchodných podielov, ako i k ich nadobudnutiu došlo ešte pred zrušením bezpodielového spoluvlastníctva manželov K.. Vzhľadom na uvedené okresný súd námietku žalovaného týkajúcu sa absolútnej neplatnosti dodatku č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov z 9. októbra 2009 vyhodnotil ako nedôvodnú a tento právny úkon považoval za platný, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 19. júla 2017, č. k. 41Cob/182/2016-346 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

4. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. V zmysle tohto vymedzenia obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným predstavuje súhrn práv a povinností spoločníkov a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti a dopĺňa definíciu obchodného podielu a jeho nemajetkovú zložku. Nemajetková zložka obchodného podielu je vo všeobecnosti vymedzená súhrnom práv a povinností spoločníka a im zodpovedajúcou účasťou na správe a riadení spoločnosti. Tieto dve zložky podielu nemožno od seba oddeliť vzhľadom na to, že majetková zložka obchodného podielu určuje, resp. minimálne ovplyvňuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Predmetom právnych vzťahov môžu byť aj jednotlivé majetkové práva, ktoré sú súčasťou obchodného podielu za splnenia predpokladu, že sú samostatne prevoditeľné (právo na vyplatenie podielu na zisku, právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu, atď.). Súhrn práv a povinností spoločníka predstavuje kvalitatívnu stránku obchodného podielu, ktorá je vyjadrená v právnom postavení spoločnosti, t. j. účasti spoločníka na spoločnosti pri vykonávaní jeho práv a povinností. Kvantitatívna stránka obchodného podielu je vyjadrená výškou obchodného podielu a tomu zodpovedajúcej miere účasti spoločníka na majetku spoločnosti. Výška obchodného podielu, t. j. jeho kvantitatívna stránka sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Obchodný podiel je spôsobilým predmetom právnych vzťahov vzhľadom k tomu, že za podmienok uvedených v Obchodnom zákonníku, resp. v spoločenskej zmluve môže spoločník s týmto obchodným podielom nakladať, t. j. môže ho previesť, založiť, obchodný podiel môže byť rozdelený a takisto je predmetom dedenia. Z tohto pohľadu obchodný podiel predstavuje spôsobilý predmet občianskoprávných vzťahov podľa § 118 Občianskeho zákonníka.

4.1. Inštitút bezpodielového spoluvlastníctva manželov je podľa súčasnej právnej úpravy charakterizovaný jeho vecno-právnou povahou, vzhľadom k tomu, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva. Predmetom vlastníckeho práva podľa súčasnej právnej úpravy môžu byť len veci. Pri užšom vymedzení pojmu „vec“ ako hmotnej veci a prírodnej sily za podmienky, že je človekom využiteľná a ovládateľná vyplýva, že obchodný podiel ako iná majetková hodnota nie je vecou a nemala by byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože nespĺňa pojmové vymedzenie veci ako spôsobilého predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 143 Občianskeho zákonníka. Aj pri akceptácii názoru o širšom ponímaní veci v právnom zmysle vyplýva záver, že obchodný podiel ani v tomto prípade by nemal byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov vzhľadom k tomu, že obchodný podiel nepredstavuje výhradné majetkové práva, ale predstavuje súbor majetkových a nemajetkových práv a povinností. Zaoberať sa otázkou, či obchodný podiel patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pripadá do úvahy len v prípadoch, pokiaľ jeden z manželov poskytol vklad do spoločnosti z vecí, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, resp. len jeden z manželov nadobudol obchodný podiel pri jeho prevode, pričom na nadobudnutie obchodného podielu boli použité prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Krajský súd pritom poukázal na judikát č. R 27/2007, podľa ktorého obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý jedným z manželov za

trvania manželstva zo spoločných prostriedkov sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd rozhodujúci o jeho vyporiadaní neprikazuje hodnotu obchodného podielu, ale obchodný podiel, ktorý môže byť prikázaný len spoločníkovi obchodnej spoločnosti. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú právnu otázku, a to otázku ocenenia obchodného podielu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, dovolací súd v uvedenom judikáte skonštatoval, že v tomto smere zotrval na zaužívanej praxi, podľa ktorej sa vychádza z jeho stavu (ktorý je určený jeho kvantitou a kvalitou) v dobe zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak z jeho ceny, či cenových relácií platných v dobe vysporiadania. Nemožno opomenúť, že cena obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý je prevoditeľný, by mala byť ustanovená tzv. obvyklou cenou (trhovou alebo všeobecnou).

4.2. Odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie, že pri zmluvách o prevode časti obchodného podielu sa jedná o zmluvu zámennú, nestotožnil, nakoľko z nich jednoznačne vyplýva, že obchodný podiel bol nadobudnutý bezodplatne, keď podľa Obchodného zákonníka zmluva o prevode obchodného podielu musí obsahovať jednoznačné určenie zmluvných strán, t. j. nadobúdateľa a prevodcu, musí v nej byť jasne a zrozumiteľne určený jej predmet, t. j. obchodný podiel, ktorý sa prevádza a zo zmluvy musí byť zrejmé, či sa jedná o odplatný alebo bezodplatný prevod. Ak sa jedná o bezodplatný prevod, táto skutočnosť musí byť uvedená v zmluve. V danom prípade zo zmlúv jednoznačne vyplýva, že sa jedná o bezodplatný prevod, čo vyplýva zo zmlúv o prevode obchodného podielu. Krajský súd preto vyhodnotil dodatok č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako neplatný právny úkon, pretože hodnota obchodného podielu získaná na základe zmluvy o prevode obchodného podielu z 13. júna 2007 nemohla patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov K. z dôvodu, že aj keď bol obchodný podiel nadobudnutý počas trvania manželstva, v čase pred zrušením bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebola splnená druhá nevyhnutná podmienka preto, aby hodnota obchodného podielu patrila do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to, že by bol obchodný podiel nadobudnutý aspoň sčasti zo spoločných prostriedkov manželov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

4.3. Následne potom podľa odvolacieho súdu nemohol vzniknúť peňažný nárok žalobkyne voči RNDr. Y. K. vyplývajúci z čl. IV. bod 4 písm. b/ dodatku č. 2 k Dohode o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne ani nárok žalobkyne voči žalovanému. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dňa 23. októbra 2017 dovolanie, ktorým žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok okresného súdu potvrdí alternatívne, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Dovolateľka namietala, že v dôsledku záveru odvolacieho súdu, v zmysle ktorého obchodný podiel nadobudnutý RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, boli za neplatné označené dodatok č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a aj notárska zápisnica ako exekučný titul, v dôsledku čoho spochybnil výsledky exekučného konania, a preto nárok na vyrovnací podiel nemohol vzniknúť.

6.1. Podľa žalobkyne sa odvolací súd v tejto časti odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu - keď označila rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. 7MCdo/12/2011, keď uviedla, že v rozhodovanej veci išlo o vzájomné prevody obchodných podielov medzi rovnakými osobami, a preto je vylúčené, aby sa odvolací súd vysporiadal s otázkou bezodplatnosti zmlúv spôsobom, ako to uviedol vo svojom rozhodnutí. V jeden deň si totiž manželia K. vymenili s páni K. a Y. obchodné podiely v obchodnej spoločnosti Polygrafia Gutenberg, s.r.o. za podiely v obchodnej spoločnosti žalovaného. Zmluvy o prevode obchodného podielu boli vzájomne podmienené. Dovolateľka poukázala na znenie ustanovenia § 266 Obchodného zákonníka, ako aj ustanovenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a skonštatovala, že pri výklade prejavu vôle napriek výslovnému uvedeniu, že sa jedná o bezodplatné zmluvy, nemožno tieto právne úkony vnímať ako bezodplatné. Ani jedna zo strán nemala záujem uzavrieť len jednu zmluvu, a preto je neprípustné vnímať čisto formalisticky zmluvy o prevode obchodných podielov ako bezodplatné zmluvy. Predmetné zmluvy boli vo svojej podstate odplatnými zmluvami. Vzájomnými prevodmi obchodných podielov došlo podľa dovolateľky k zmene rozsahu masy bezpodielového spoluvlastníctva

manželov, keďže tento rozsah majetku manželov sa prevodmi obchodných podielov zmenšil o obchodný podiel v spoločnosti Polygrafia Gutenberg, s.r.o., a zároveň sa zväčšil prevodom obchodného podielu obchodnej spoločnosti žalovaného. Aj keď nešlo o výslovné nadobudnutie majetku z prostriedkov manželov, t. j. z ich peňazí, došlo k zmene rozsahu masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Preto nemohlo podľa žalobkyne byť nadobudnutie obchodného podielu počas trvania manželstva posúdené ako nadobudnutie mimo bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko sa v skutočnosti jednalo o odplatný právny úkon. Zo strany odvolacieho súdu tak podľa žalobkyne došlo k nesprávnej aplikácii záverov z judikátu č. R 27/2007, z ktorého krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal.

7. Podľa dovolateľky krajský súd pochybil, keď nesprávne považoval obchodný podiel nadobudnutý RNDr. Y. K. za obchodný podiel, ktorý nie je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov s poukazom na bezodplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu. V tejto súvislosti poukázala na znenie ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria len veci nadobudnuté niektorým z manželov za trvania manželstva, ktoré boli získané dedičstvom alebo darom. Predmetná výnimka obsiahnutá v ustanovení § 143 Občianskeho zákonníka sa naopak nevzťahuje na práva a iné majetkové hodnoty získané bezodplatnými právnymi úkonmi.

7.1. Podľa žalobkyne nie je možné vykladať ustanovenie § 143 Občianskeho zákonníka extenzívne, a teda, že by sa mala vzťahovať na všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva, a čo bolo získané bezodplatne, ale len výlučne na tie veci, ktoré boli nadobudnuté len darovaním podľa § 628 a nasl. Občianskeho zákonníka. V danom prípade sa nejednalo o darovaciu zmluvu, keďže obchodný podiel nie je vecou, ktorá by mohla byť predmetom darovacej zmluvy, pričom prevod obchodného podielu má osobitnú právnu úpravu obsiahnutú v ustanovení § 115 Obchodného zákonníka. Dovolaťka zastáva názor, že výkladom ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka treba dospieť k záveru, že obchodný podiel nadobudnutý jedným z manželov počas trvania manželstva je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uvedené platí aj vtedy, ak je obchodný podiel nadobudnutý bezodplatne, nakoľko sa nejedná o vec nadobudnutú darom. Žalobkyňa pritom zvýraznila, že sa jednalo o odplatný prevod obchodného podielu. Vychádzajúc z uvedeného považuje dovolateľka dodatok č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva za platný právny úkon, čo znamená, že notárska zápisnica bola platným exekučným titulom a v dôsledku zákonnej exekúcie zanikla účasť RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného, a preto je žalovaný povinný vyplatiť vyrovnací podiel žalobkyňi.

8. Žalobkyňa zároveň poukázala na to, že žiadne z rozhodnutí vydané v exekučnom konaní vedenom proti RNDr. Y. K. nebolo zrušené pre nezákonnosť a ani neprebíha žiadne konanie, v ktorom by mohlo dôjsť k vydaniu takého rozhodnutia. Exekúcia, ktorej dôsledkom bol zánik účasti RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného, skončila vymožením pohľadávky. Z tohto dôvodu nemožno podľa dovolateľky zvrátiť účinky uskutočneného exekučného konania, pričom poukázala na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. MCdo/10/2003 a 6MOBdo/3/2009 a na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. III. ÚS 41/2011.

8.1. Na základe uvedeného je vylúčené, aby sa dotknutá osoba domáhala opätovne nadobudnutia práva po tom, čo na základe exekúcie nastala zmena subjektu práva. Pokiaľ RNDr. Y. K. doručením exekučného príkazu postihnutím obchodného podielu žalovanému zanikla účasť v obchodnej spoločnosti žalovaného, nie je možné určiť, že je naďalej spoločníkom obchodnej spoločnosti žalovaného, to znamená, že nie je možné zvrátiť dôsledky vykonanej exekúcie. Zároveň žalobkyňa poukázala na to, že samotný žalovaný rešpektoval, že obchodný podiel RNDr. Y. K. v dôsledku doručenia exekučného príkazu prešiel na žalovaného, ktorý následne tento obchodný podiel previedol na zostávajúcich spoločníkov, pričom odkázala na znenie ustanovenia § 148 ods. 3 a ods. 4 Obchodného zákonníka. Žalovanému tak vznikla povinnosť vyplatiť vyrovnací podiel RNDr. Y. K. ako bývalému spoločníkovi, ktorý bol oprávnený tento nárok voči žalovanému postúpiť zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobkyňu.

9. Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne v súdom prvej inštancii určenej lehote písomne nevyjadril.

10. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia

dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

11. Dovolateľka vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku namietala predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, pokiaľ ide o posúdenie, či je dodatok č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov neplatný, a či obchodný podiel nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

11.1. Zároveň však žalobkyňa namietala, že v dôsledku doručenia exekučného príkazu žalovanému na obchodný podiel RNDr. Y. K., zanikla účasť RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného, v dôsledku čoho mu vznikol ako bývalému spoločníkovi nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu - keďže pred ukončením exekúcie nevyplatil žalovaný vyrovnací podiel súdnemu exekútorovi - a bývalý spoločník mohol na ňu zmluvou o postúpení pohľadávky previesť (pôvodne jemu patriaci) nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu, ktorý si v predmetnom spore uplatnila žalobou.

12. Pokiaľ ide o otázku žalobkyne, či je dodatok č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov neplatný, dovolací súd uvádza, že v skutočnosti sa nejedná o právnu otázku, ale ide o skutkovú otázku, a preto prípustnosť jej dovolania v tejto časti podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je daná.

12.1. K predmetnému konštatovaniu dovolací súd uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu vid' aj 3Cdo/158/2017). Naopak prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p. nemôže byť daná, ak je zamerané na riešenie skutkových, a nie právnych otázok. Predmetný záver zaujatý dovolacím súdom vo svojich skorších rozhodnutiach (v podrobnostiach vid' aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017) je aktuálny v rozhodovanej veci. Vo veci konajúci senát dovolacieho súdu na ňom zotrúva a nevidí rozumný dôvod, aby sa od neho odklonil. Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie ústavného súdu z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť proti uzneseniu najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017 ako zjavne neopodstatnená, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať.“

12.2. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že dovolateľka vytýkala odvolaciemu súdu, že v rozpore s ustanoveniami § 266 Obchodného zákonníka a § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nezisťoval skutočnú vôľu zmluvných strán pri uzatváraní zmlúv o prevode obchodného podielu.

12.3. Žalobkyňa sa tak nedomáha vyriešenia otázky výkladu alebo aplikácie konkrétneho zákonného ustanovenia, ako to predpokladá ustanovenie § 421 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 432 C.s.p. spôsobom zadaným judikatúrou najvyššieho súdu, ale v skutočnosti sa domáha, aby dovolací súd prehodnocoval skutkové závery, ktoré prebral ako základ do svojho rozhodnutia krajský súd. Uvedené je však v dovolacom konaní vylúčené, ako to vyplýva zo znenia ustanovenia § 442 C.s.p. Dovolací súd totiž nie je oprávnený uskutočňovať výklad medzi stranami sporu uzatvorenej zmluvy, resp. jej jednotlivých ustanovení. Taktiež dovolací súd nemôže posudzovať, či konkrétne zmluvné dojednanie je alebo nie je určité, prípadne či je zrozumiteľné alebo nie. K tomu dovolací súd len poznamenáva, že samotný výklad zmluvy (vrátane jej príloh) a v nej dojednaných pojmov, ako aj naplnenie predpokladov ich existencie, či posúdenie povahy týchto úkonov, predstavuje zisťovanie obsahu zmluvy ako súčasť skutkového stavu veci, a teda nejedná sa o preskúvanie správnosti alebo nesprávosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (k tomu vid' aj 4Obdo/45/2017 a obdobne aj 3Cdo/27-28/2019).

13. Pokiaľ ide o posúdenie právnej otázky, či obchodný podiel nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, dovolací súd uvádza, že predmetná právna otázka je rozhodovaná najvyšším súdom rozdielne, keď v rozsudkoch z 31. marca 2006, sp. zn. 2Cdo/168/2005 a z 25. júna 2008, sp. zn. 5Obdo/11/2007 dospel k záveru, že

obchodný podiel (resp. jeho hodnota) nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Naopak v rozsudku z 26. novembra 2009, sp. zn. 6Obdo/30/2009 vyslovil najvyšší súd opačný právny názor, že obchodný podiel do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrí. Pretrvávajúce rozdielnosti v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu neboli odstránené ani aktuálnym rozsudkom z 28. januára 2020, sp. zn. 8Cdo/196/2018, ktorý sa priklonil k rozhodnutiam sp. zn. 2Cdo/168/2005 a 5Obdo/11/2007, keďže predmetnú otázku bolo možné definitívne vyriešiť iba rozhodnutím veľkého senátu najvyššieho súdu (k tomu viď aj nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 332/2018).

13.1. Výlučne predmetnej otázke sa venoval v napadnutom rozsudku aj odvolací súd, pričom sa opomenul zaoberať skutočnosťami, ktoré boli významné pre rozhodnutie posudzovaného sporu. Naopak rozhodnutie v predmetnom spore od vyriešenia právnej otázky, či obchodný podiel nadobudnutý jedným z manželov za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí alebo nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nezáviselo, a preto ju nemôže dovolací súd vo svojom rozhodnutí posudzovať (k tomu viď body 15., 16., 17., 18. a predovšetkým 19. nižšie). Prípustnosť dovolania žalobkyne nie je daná ani v tejto časti.

14. Pre rozhodnutie dovolacieho súdu je relevantná tá časť dovolania žalobkyne, v ktorej namietala, že doručením exekučného príkazu žalovanému na obchodný podiel RNDr. Y. K., zanikla účasť RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného, v dôsledku čoho mu vznikol ako bývalému spoločníkovi nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu - keďže pred ukončením exekúcie nevyplatil žalovaný vyrovnací podiel súdному exekútorovi - a bývalý spoločník mohol na ňu zmluvou o postúpení pohľadávky previesť (pôvodne jemu patriaci) nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu, ktorý si v predmetnom spore uplatnila žalobou.

14.1. V tejto časti dovolací súd uvádza, že pri rešpektovaní zákonnej povinnosti posudzovať podané dovolanie podľa jeho obsahu (podľa ustanovenia § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.), vyplýva, že žalobkyňa v nej (okrem iného) vytýkala krajskému súdu nevysporiadaním sa s kľúčovými okolnosťami daného sporu a závermi, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Dovolateľka tak namietala, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p.

15. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu opakovane vo svojich rozhodnutiach (napr. 3Obdo/72/2016, 3Obdo/10/2017, 3Obdo/64/2019 a 3Obdo/72/2019) vyslovil, že o naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. ide aj vtedy, keď súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia. Označená vada zmätočnosti je naplnená aj vtedy, keď určité skutočnosti v konaní strana namietala, avšak pri hodnotení skutkových zistení súdom tieto náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil bez toho, že by napr. dodatočným spôsobom odôvodnil ich bezvýznamnosť či irelevantnosť.

15.1. Uvedenými nedostatkami podľa názoru dovolacieho súdu trpí rozsudok odvolacieho súdu, keďže jeho odôvodnenie nezodpovedá požiadavkám spravodlivého procesu.

16. Dovolací súd poukazuje na relevantné skutkové závery súdov nižšej inštancie, z ktorých vyplývajú nasledovné skutočnosti:

- doručením exekučného príkazu postihnutím obchodného podielu povinného RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného (t. j. 17. decembra 2010) došlo podľa § 148 ods. 3 Obchodného zákonníka a § 113 písm. b/ Exekučného poriadku k zániku účasti RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného,
- zánikom účasti v obchodnej spoločnosti žalovaného vzniklo RNDr. Y. K. právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu,
- exekúcia vedená voči RNDr. Y. K. bola ukončená 3. mája 2012, kedy súdny exekútor vrátil exekučnému súdu poverenie na vykonanie exekúcie,
- žalovaný neuskutočnil žiadny úkon na odvrátenie právnych účinkov doručenia exekučného príkazu postihnutím obchodného podielu a nepodal odvolanie proti rozhodnutiam registrového súdu, ktorými došlo k výmazu RNDr. Y. K. ako spoločníka obchodnej spoločnosti žalovaného,

- žalovaný ako vlastník voľného obchodného podielu (pôvodne patriaceho RNDr. Y. K. - pozn. dovolacieho súdu) tento obchodný podiel previedol zmluvami o prevode obchodného podielu na zostávajúcich spoločníkov dňa 4. novembra 2011,
- žalovaný nevyplatil do skončenia exekúcie žiadne finančné prostriedky oprávnenému a po skončení exekúcie ani RNDr. Y. K.,
- RNDr. Y. K. postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky z 22. mája 2012 svoj nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu vo výške 47.968,- eur s príslušenstvom na žalobkyňu,
- RNDr. Y. K. oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobkyňu oznámením o postúpení pohľadávky z 22. mája 2012 (strany 13 a 14 rozsudku okresného súdu a bod 14. odôvodnenia rozsudku krajského súdu).

17. Vyššie uvedené skutočnosti však odvolací súd vo svojom rozhodnutí nezohľadnil a ani sa s nimi relevantným spôsobom nevysporiadal, keď po vyslovení záveru o tom, že obchodný podiel nadobudnutý RNDr. Y. K. v obchodnej spoločnosti žalovaného nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, iba v bode 33. odôvodnenia svojho rozsudku skonštatoval, že vyhodnotil dodatok č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov ako neplatný právny úkon, pretože hodnota obchodného podielu získaná na základe zmluvy o prevode obchodného podielu z 13. júna 2007 nemohla patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov K. z dôvodu, že aj keď bol obchodný podiel nadobudnutý počas trvania manželstva, v čase pred zrušením bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebola splnená druhá nevyhnutná podmienka, a to, že by bol obchodný podiel nadobudnutý aspoň sčasti zo spoločných prostriedkov manželov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Následne potom nemohol vzniknúť peňažný nárok žalobkyne voči RNDr. Y. K. vyplývajúci z čl. IV bod 4 písm. b/ dodatku č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne ani nárok žalobkyne voči žalovanému.

18. Z predmetného konštatovania krajského súdu však nevyplýva, ako sa vysporiadal so skutočnosťou, že z dôvodu doručenia exekučného príkazu postihnutím obchodného podielu povinného RNDr. Y. K. žalovanému zanikla ex lege jeho účasť ako spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného, čím vznikla žalovanému povinnosť vyplatiť RNDr. Y. K. vyrovnací podiel [keďže tento počas trvania exekúcie žalovaný nevyplatil súdnemu exekútorovi (resp. oprávnenému)] s poukazom na znenie ustanovenia § 150 ods. 1 Obchodného zákonníka vo výške určenej spôsobom uvedeným v odseku 2 ustanovenia § 150.

18.1. Rovnako tak nie je z rozsudku odvolacieho súdu zrejmé, či vo svojom rozhodnutí preskúmaval exekučné konanie vedené proti RNDr. Y. K. ako povinnému, v dôsledku ktorého zanikla povinnému účasť ako spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného, hoci sa z jeho odôvodnenia javí, že krajský súd predmetné exekučné konanie posudzoval. Pritom nie je zrejmé, z čoho krajský súd vyvodil, že v predmetnom sporovom konaní disponoval oprávnením preskúmať exekučné konanie a dôsledky, ktoré zákon spája s vykonaním exekúcie postihnutím obchodného podielu proti spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným, keď rozhodnutia vydané v exekučnom konaní možno preskúmať iba na základe použitia opravných prostriedkov v exekučnom (a nie v inom - sporovom) konaní.

18.2. Taktiež dovolací súd poukazuje na to, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, ako sa vysporiadal so znením ustanovenia § 61 Exekučného poriadku a s nemožnosťou vrátenia do pôvodného stavu v nadväznosti na znenie ustanovenia § 148 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže exekúcia vedená proti RNDr. Y. K. nebola skončená vydaním uznesenia o zastavení exekúcie podľa Exekučného poriadku, v dôsledku čoho neprichádzalo do úvahy obnovenie účasti (bývalého) spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného.

18.3. Osobitne sa krajský súd nevysporiadal s tou skutočnosťou, že žalovaný disponoval s voľným obchodným podielom patriacim pôvodne RNDr. Y. K., ktorý zmluvami o prevode obchodného podielu tento „voľný“ obchodný podiel previedol na ostatných spoločníkov. Rozhodnutie krajského súdu tak je vnútorne nelogické a vzájomne rozporné, keďže samotný žalovaný zohľadňujúc zánik účasti RNDr. Y. K. previedol pôvodne bývalému spoločníkovi patriaci obchodný podiel na ostatných spoločníkov, čím žalovaný získal z tohto „voľného“ obchodného podielu prospech (za súčasného nevyplatenia vyrovnacieho podielu bývalému spoločníkovi), a následne bez akéhokoľvek odôvodnenia skonštatoval, že nárok žalobkyne voči žalovanému nevznikol. Podľa dovolacieho súdu je neakceptovateľný stav, aby

spoločnosť (v rozhodovanom spore žalovaný) na jednej strane nakladala s voľným obchodným podielom pôvodne patriacim bývalému spoločníkovi a na druhej strane odmietla vyplatiť bývalému spoločníkovi vyrovnací podiel, resp. tvrdila, že nárok na vyrovnací podiel bývalému spoločníkovi nevznikol.

19. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa nadobudla žalobou uplatnený nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu od bývalého spoločníka zmluvou o postúpení pohľadávky, pričom tento nárok vznikol - ako už bolo vyššie uvedené (viď bod 18. vyššie) - ako dôsledok ex lege zániku účasti RNDr. Y. K. ako spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného, keďže žalovaný počas trvania exekúcie tento nárok nevyplatil súdnemu exekútorovi (oprávnenému) a po skončení exekúcie (do oznámenia o postúpení pohľadávky) ani svojmu bývalému spoločníkovi.

19.1. Bývalý spoločník žalovaného (t. j. RNDr. Y. K.) bol nositeľom tohto nároku bez ohľadu na to, či obchodný podiel pôvodne patril alebo nepatril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ak by do BSM patril, tak by bol jeho nositeľom z dôvodu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a ak by do BSM nepatril, tak bol jeho nositeľom z dôvodu jeho postavenia ako bývalého spoločníka v obchodnej spoločnosti žalovaného) a bol oprávnený so svojim nárokom disponovať (vrátane možnosti postúpenia tejto pohľadávky na iný subjekt). Samotná existencia dodatku č. 2 k Dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ani jeho prípadná neplatnosť z dôvodu, že obchodný podiel nemal patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov K., nemali mať žiadny vplyv na existenciu nároku RNDr. Y. K. na vyplatenie vyrovnacieho podielu voči žalovanému.

20. Vyššie uvedené a pre daný spor rozhodujúce skutočnosti pritom odvolací súd v dovolaní napadnutom rozsudku nezohľadnil a iba strohým spôsobom skonštatoval, že nárok žalobkyne voči žalovanému nevznikol, v dôsledku čoho žalobu ako nedôvodnú zamietol.

21. Keďže odvolací súd náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil rozhodujúce skutočnosti, resp. dostatočným spôsobom neodôvodnil ich bezvýznamnosť či irelevantnosť, odôvodnenie rozsudku krajského súdu nedalo odpoveď na všetky podstatné otázky súvisiace s predmetom rozhodovaného sporu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu je potrebné z uvedeného dôvodu považovať v okolnostiach rozhodovaného sporu za nepreskúmateľné v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobkyne ako strany sporu na spravodlivý proces a konanie zaťažil vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

21.1. Jediným možným prostriedkom nápravy porušenia uvedených práv žalobkyne krajským súdom je tak zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré už bude zodpovedať požiadavkám spravodlivého súdneho procesu a bude obsahovať odpovede na všetky pre rozhodovaný spor podstatné otázky (viď body 18. a 19. vyššie) a bude zohľadňovať vyššie uvedené podstatné skutkové závery (viď bod 16. vyššie).

22. Vzhľadom na to, že dovolateľ dôvodne namietal existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p., najvyšší súd žalobkyňou napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 C.s.p.).

23. Dovolací súd zrušil aj uznesenia súdu prvej inštancie, ktorými rozhodol o výške trov konania (uznesenia z 31. augusta 2018, č. k. 63Cb/80/2013-488 zo 4. februára 2019, č. k. 63Cb/80/2013-516), keďže v danom prípade nebol viazaný rozsahom podaného mimoriadneho opravného prostriedku s poukazom na ustanovenie § 439 písm. a/ C. s. p. V prípade závislosti výrokov môže dovolací súd prejednať aj závislý výrok bez toho, aby bol dovolateľom napadnutý. Judikatúra najvyššieho súdu (viď judikát č. R 73/2004) ustálila, že závislým výrokom môže byť nielen dovolaním nedotknutý výrok tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci.

23.1. Výdanie uznesenia o výške trov konania je jednostranne závislé od existencie rozhodnutia vo veci samej. Zrušením rozsudku odvolacieho súdu uznesenie o výške trov konania ako závislé rozhodnutie stratilo svoj podklad. Bez nadväznosti na predchádzajúce (zrušené) rozhodnutie vo veci samej by zostalo uznesenie o výške trov konania osamotené, strácalo by rozumný zmysel a odporovalo by to princípu právnej istoty (obdobne aj I. ÚS 549/2015, 2Cdo/267/2008, 1Cdo/36/2011, 6Cdo/201/2012 a

2MObdoV/4/2012).

24. V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 C.s.p.).

25. V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.